

še bolj hvaležni oni, ki morajo v potu svojega obraza iskati primernih fraz za staromodne albume naših institutk; tem na ljubo je nanizal g. Klepec v svojo zbirko dolgo vrsto plitvih in gapljivih citatov — o ljubezni.

J. Poljanec.
No tax album se mi greh — nixar prijatelj; ne nivelizirno vse!
Ante Beg, Slovensko-nemška meja na Kočevskem. V Ljubljani 1911.
 Založil L. Schventner 8°. 46 str. Cena K 1.—

S to brošuro je g. Beg zaključil v glavnih obrisih pregled o slovensko-nemški meji. O jezikovni meji na Kočevskem je pisatelj poročal na prvem obrambnem tečaju meseca julija 1910 v Ljubljani, in v tej prvotni obliki je izšel spis tudi v tisku. Vsebina mu je informativnega in agitatoričnega značaja, tuintam nekoliko tendenciozno pobarvana. Najbolj zanimivi so oddelki, v katerih nam opisuje jezikovne razmere posameznih občin na podlagi vladne in zasebne statistike. Poučno za nas bo primerjanje teh rezultatov s številkami zadnjega ljudskega štetja; najbrž se še tudi na Kočevskem ni ustavilo sistematično in nasilno izpodrivanje našega življa. Prodirajoči element Slovenci nismo bili nikdar, da pa nam peša tudi defenzivna moč, to je slaba perspektiva za bodočnost. — Pisatelj je dodal par črtic o nemških kolonijah na Gorenjskem, te so: Šiška, Domžale, Jesenice, Sava, Javornik, Trzič, Mojstrana in Fužine. Na podlagi izida ljudskega štetja l. 1900 je sestavil l. Mačkovšek o Kočevskem pregledno karto, na kateri so naznačene med drugim tudi vse politične meje. — Aktualna knjižica bodi priporočena vsem, ki imajo voljo in moč nesebično pomagati slovenskemu narodu!

J. Š.

Zemljevid važnejših rudninskih najdišč na Kranjskem in v sosednjih pokrajinah. Iz dr. VI. Herletove knjige Kemija in mineralogija. Ljubljana 1911. Izdalo in založilo društvo slov. profesorjev v Ljubljani. Cena 30 v. —

„Ruda, kupčija tebe redé!“ poje o naši domovini Valentin Vodnik. Zares — z rudami je slovenska domovina precej obdarjena, kakor kaže ta zemljevid. A od Vodnikovih časov se je marsikaj izpremenilo. Takrat je Kranjsko slovelo po železnih rudnikih v Bohinju in ob Krki, danes so te fužine opustili; tem večjega pomena sta veliki premogovnik Zagorje-Trbovlje-Hrastnik ob kranjsko-štajerski meji ter idrijsko živo srebro. Premog in živo srebro sta največje bogastvo naših gora. A tudi drugih rud ne manjka: srebra, svinca, bakra, boksita, mangana, antimona in morske soli. — Zemljevid, prvi te vrste na Slovenskem, bo zanimal poleg prirodoslovca in geografa tudi vse one, ki so vneti za gospodarski napredek našega naroda, ki mu je treba poleg kmetijstva tudi rudarstva in obrti.

M. P.

Viktor Steska, Slikar Janez Wolf (1825–1884). Pomnoženi ponatisk iz „Dom in Sveta“. V Ljubljani, 1910. 8°. 121 str. Cena K 1.—

Steska, marljivi in vestni nabiratelj gradiva za bodočo zgodovino slovenske umetnosti, nam je opisal življenje in delovanje odličnega slikarja J. Wolfa, ki je posvetil svoj kist predvsem cerkveni umetnosti. Življenjepiš nam razgrinja umetnikovo romantično mladost na Dolenjskem, vojaško življenje v Italiji v burnih letih 1848. in 1849. ter žalostne družinske razmere, ki so mu često grenile veselje do dela. Že kot častnik je obiskoval akademijo v Benetkah in ko je dal slovo vojaškemu stanu, se je popolnoma posvetil slikarstvu. L. 1858. se je vrnil v Ljubljano, kjer mu ni manjkalo naročil. Wolf je bil spreten risar in dober kolorist ter je delal za nizke cene. Znamenite so njegove freske. Steska našteva v časovnem redu njegove mnogoštevilne slike po raznih cerkvah na Kranjskem, Štajerskem in Goriškem. V 26. letih je ustvaril mnogo, akoravno mu življenje ni kazalo prijaznega lica, kakor tudi ne drugim našim umetnikom. — Velik je bil Wolfov vpliv na sodobno slikarstvo;

„Ljubljanski Zvon“ 3. XXXI. 1911.

12